

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił S. B. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca nie osiągnął wieku emerytalnego, na dzień 1 stycznia 1999 roku nie udokumentował wymaganych 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, nie uwzględniono wnioskodawcy jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 2 maja 1977 roku do 31 grudnia 1998 roku z uwagi na brak prawidłowego określenia przez pracodawcę charakteru wykonywanej pracy zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (brak działu i pozycji) oraz błędne podanie numeru działu zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 a także nazwę stanowiska pracy gdyż ślusarz remontowy nie został wymieniony w dziale XIV poz. 25. /decyzja k. 4-4 odw. akt emerytalnych plik I/

W dniu 25 lutego 2016 roku S. B. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez uwzględnienie, że w okresie od 2 maja 1977 roku do 30 listopada 2001 roku podczas zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł. wykonywał pracę szczególnych warunkach na stanowisku ślusarza remontowego w wydziale tkalni, co poświadczają świadectwo pracy oraz świadectwo pracy w warunkach szczególnych wystawione przez pracodawcę z dnia 30 listopada 2001 roku. Podał, że w spornym okresie otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szczególnych oraz posiłki regeneracyjne. / odwołanie k. 2-4/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 7 marca 2016 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k. 8-8 odw./

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu dodatkowych dokumentów złożonych w dniu 18 lutego 2016 roku odmówił S. B. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż na dzień 1 stycznia 1999 roku nie udokumentował wymaganych 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Nie uwzględniono wnioskodawcy jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 2 maja 1977 roku do 31 grudnia 1998 roku bowiem przedłożone karty wynagrodzeń nie są wystarczającym środkiem dowodowym w sprawie, gdyż nie zawierają danych pozwalających na jednoznaczne stwierdzenie, że praca była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywana w warunkach szczególnych. /decyzja k. 22-22 odw. akt emerytalnych plik II/

W dniu 5 maja 2016 roku wnioskodawca zaskarżył powyższą decyzję organu rentowego, wnosząc o jej zmianę. / odwołanie k. 2 akt sprawy VIII U 1194/16/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 30 maja 2016 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k. 3-3 odw. akt sprawy VIII U 1194/16/

Postanowieniem z dnia 13 września 2016 roku Sąd połączył sprawy obu odwołań S. B. do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia. /postanowienie k. 11 akt sprawy VIII U 1194/16/

Na rozprawie w dniu 24 stycznia 2017 r. wnioskodawca poparł odwołania, natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołań. /stanowiska 00:01:09 - 00:01:29, 00:40:41 -00:44:56 – płyta CD k. 47/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. B. urodził się w dniu (...). /bezsporne/

Ukończył zasadniczą szkołę zawodową w zawodzie ślusarza. /świadectwo ukończenia szkoły k. 140 akt osobowych – w kopercie k. 29/

W okresie od 6 września 1971 roku do 30 listopada 2001 roku wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy. W świadectwie pracy zaznaczono, że w okresie od 2 maja 1977 roku do 30 listopada

2001 roku wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku ślusarza remontowego (pkt 8).
/świadczenie pracy z 30.11.2001 r. k. 22-22 odw. akt osobowych – w kopercie k. 29, k. 6 – 6 odw. oraz k. 2 – 2 odw. akt emerytalnych plik I/

Zakład zajmował się produkcją tkanin. /bezsporne/

wnioskodawca zajmował kolejno stanowiska:

- od 6 września 1971 roku do 30 czerwca 1974 roku – ucznia zasadniczej szkoły zawodowej w zawodzie ślusarza – D. Głównego Mechanika (na podstawie umowy o naukę zawodu)

- od 2 maja 1977 r. – ślusarza – D. Głównego Mechanika (po wojsku)

- od 2 stycznia 1978 roku - ślusarza – Tkalnia -1 (po przesunięciu z tym dniem z działu Głównego Mechanika na Tkalnię na stanowisko ślusarza remontowego)

- od 1 lipca 1978 roku - ślusarza remontowego – Tkalnia A (po ukończeniu przygotowaniu zawodowego, nauki zawodu ślusarza remontowego – przeprowadzenie remontu bieżącego krosna S.)

- od 2 stycznia 1979 roku – ślusarza remontowego – Tkalnia (po ukończeniu przygotowaniu zawodowego, nauki zawodu ślusarza remontowego - przeprowadzenie przeglądu krosna S.),

- od 1 października 1979 roku - ślusarza remontowego - Tkalnia A

- od 1 lutego 1980 roku - ślusarza remontowego - Tkalnia A (przeszeregowanie w związku z wykazywaniem dużej znajomości regularnej części do krosien (...) oraz maszyn Żakard i kwalifikacjami do przeprowadzania rewizji krosien (...))

- od 1 stycznia 1984 roku - ślusarza remontowego - Tkalnia A (przeszeregowanie w związku z przejściem dodatkowych obowiązków po odejściu pracowników ślusarni na emeryturę – zmiana organizacyjna)

- od 1 maja 1986 roku - ślusarza remontowego - Tkalnia A (przeszeregowanie w związku z przejściem całokształtu remontu wózków do wożenia z D. (...) do Wydziału Tkalni A)

- od 1 czerwca 1994 roku – ślusarza (Tkalnia A)

- od 1 lutego 1997 roku – ślusarza (Tkalnia)

/akta osobowe – w kopercie k. 29: umowa o naukę zawodu k. 149-150, umowy o pracę k. 105, 111-112, 126-127, 131-132, angaże k. 38-39, 43-45, 47, 57, 59, 60, 70- 82, 86, 88, 90, 92-93, 95, 97-98, pismo wnioskodawcy k. 40, wnioski o rozwiązanie umowy o pracę z wnioskodawcą k. 42, wnioski o przeseregowanie pracownika k. 46, 89, 91, 94, 99, 106, 113, pismo pracodawcy k. 63, karta wypadku k. 67-68, protokoły k. 107, 114, 119, 134, karty egzaminacyjne k. 108-109, 115-116, zaświadczenia k. 110, 117, 118, 128, karta obiegowa zmian k. 122-123, zaświadczenie k. 124, podanie o przeniesienie do innego wydziału k. 125, charakterystyka personalna k. 135-136, karty obiegowe zmian k. 137, 143, zaświadczenie k. 139, skierowanie do pracy k. 145, zlecenie na pracę w godzinach nadliczbowych z 06.01.1994 r. k. 30-31/

Z dniem 16 lutego 1978 roku wnioskodawca otrzymał zakres obowiązków na stanowisku ślusarza. /zakres obowiązków k. 120 akt osobowych – w kopercie k. 29/

W dniu 18 grudnia 1997 r. wnioskodawca zatrudniony na stanowisku brygadzysty odbył egzamin ze szkolenia podstawowego. /protokół k. 58 akt osobowych – w kopercie k. 29/

Stanowisko ślusarza remontowego w wydziale Tkalni wnioskodawca zajmował do końca zatrudnienia w powyższym zakładzie. /akta osobowe – w kopercie k. 29: karta obiegowa zwolnienia z 26.11.2001 r. k. 20 -20 odw., rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem k. 24/

Zakład pracy wypłacał pracownikom, w tym wnioskodawcy, dodatki za pracę w warunkach szczególnych (hałas). / karty wynagrodzeń k. 1-5, 13, 16 - 35 – akta płacowe – w kopercie k. 29, zeznania świadka D. Z. 00:18:03- 00:24:13, 00:24:13 – 00:27:54 – płyta CD k. 47, zeznania świadka R. P. 00:27:54 – 00:32:46 – płyta CD k. 47, zeznania świadka P. K. 00:32:46 - 00:37:41 – płyta CD k. 47, zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41 w zw. z 00:10:22 – 00:14:55 – płyta CD k. 47/

Przed dniem 2 maja 1977 r. wnioskodawca nie pracował w szczególnych warunkach.

/zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41 w zw. z 01:30:00- 00:10:22 – płyta CD k. 47/

Dopiero po powrocie z wojska (od 2 maja 1977 roku) pracował jako ślusarz remontowy, a następnie jako brygadzysta w wydziale tkalni. Należał do odrębnej brygady ślusarzy remontowych i konserwatorów maszyn, którzy pracowali przez 8 godzin na hali produkcyjnej. Ze względu na ilość pracujących krosien (około 190), cały czas zajmował się bieżącymi ich naprawami w hali. Praca odbywała się według harmonogram napraw poszczególnych krosien na tkalni co 9 miesięcy. Głównym obowiązkiem wnioskodawcy było utrzymanie w ruchu krosien. /zeznania świadka D. Z. 00:18:03- 00:24:13, 00:24:13 – 00:27:54 – płyta CD k. 47, zeznania świadka R. P. 00:27:54 – 00:32:46 – płyta CD k. 47, zeznania świadka P. K. 00:32:46 - 00:37:41 – płyta CD k. 47, zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41 w zw. z 01:30:00- 00:10:22, 00:10:22- 00:14:55 – płyta CD k. 47/

W hali panował hałas (od 90-100 decybeli). /zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41 w zw. z 01:30:00- 00:10:22 – płyta CD k. 47/

Oprócz dodatku za pracę w warunkach szkodliwych wnioskodawca otrzymywał także mleko. /zeznania świadka R. P. 00:27:54 – 00:32:46 – płyta CD k. 47, zeznania świadka P. K. 00:32:46 - 00:37:41 – płyta CD k. 47, zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41 w zw. z 00:10:22 – 00:14:55 – płyta CD k. 47/

Jako ślusarz remontowy wnioskodawca przeprowadzał przeglądy techniczne i eksploatacyjne krosien tzw. konserwację, w związku z czym je rozbierał, czyścił i konserwował. Czyszczenie/odkurzanie krosna wykonywał za pomocą kompresora podłączanego do gniazda, po uprzednim namoczeniu krosna. Poza tym wymieniał połamane części oraz wykonywał naprawę przy bieżących awariach krosien. Wymieniał np. pęknięty pasek linowy w agregacie czy okleiny na wałkach, które przewijały materiał wytworzony przez krosno. S. B. przez cały czas wykonywał pracę w trakcie produkcji na tkalni. Jedynie sporadycznie - raz na 1 – 2 miesiące musiał coś posprzątać czy wykonywać inną czynność np. remontową na polecenie przełożonego. /zeznania świadka D. Z. 00:18:03- 00:24:13 – płyta CD k. 47, zeznania świadka R. P. 00:27:54 – 00:32:46 – płyta CD k. 47, zeznania świadka P. K. 00:32:46 - 00:37:41 – płyta CD k. 47, zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41 w zw. z 01:30:00- 00:10:22 – płyta CD k. 47/

W okresie pracy na stanowisku brygadzysty wnioskodawca wykonywał te same czynności co na stanowisku ślusarza remontowego. Nie miał wyodrębnionego żadnego pomieszczenia dla siebie. /zeznania świadka D. Z. 00:18:03- 00:24:13 – płyta CD k. 47, zeznania świadka P. K. 00:32:46 - 00:37:41 – płyta CD k. 47, zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41 w zw. z 01:30:00- 00:10:22 – płyta CD k. 47/

Wnioskodawca nie był oddelegowany do innych prac. /zeznania świadka D. Z. 00:18:03- 00:24:13, 00:24:13 – 00:27:54 – płyta CD k. 47, zeznania świadka P. K. 00:32:46 - 00:37:41 – płyta CD k. 47, zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41 w zw. z 01:30:00- 00:10:22 – płyta CD k. 47/

Sporadycznie – raz na 1- 2 miesiący delegowano go do innego oddziału do prac remontowych, ślusarskich również w warunkach szczególnych. /zeznania świadka D. Z. 00:18:03- 00:24:13, 00:24:13 – 00:27:54 – płyta CD k. 47/

Wnioskodawca sporadycznie był delegowany na oddział snowalni w celu udzielenia pomocy w wyciągnięciu wału, co zajmowało około pół godziny. /zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41– płyta CD k. 47/

Wnioskodawca nie wykonywał zwykłych prac ślusarskich, którymi zajmowali się pracownicy pracujący w warsztacie (dziale) mechanicznym tj. ślusarze, tokarze, frezerzy. Pracownicy ci zajmowali się regenerowaniem przyniesionych przez ślusarzy remontowych części czy dorabianiem niezbędnych części. /zeznania świadka D. Z. 00:18:03- 00:24:13, 00:24:13 – 00:27:54 – płyta CD k. 47, zeznania świadka R. P. 00:27:54 – 00:32:46 – płyta CD k. 47, zeznania świadka P. K. 00:32:46 - 00:37:41 – płyta CD k. 47, zeznania wnioskodawcy 00:39:37- 00:40.41 w zw. z 00:10:22 – 00:14:55 – płyta CD k. 47/

Za okres zatrudnienia od 2 maja 1977 r. do 30 listopada 2001 r. pracodawca wydał wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z którego wynika, że S. B. wykonywał bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu na stanowisku ślusarza remontowego wymienionym w wykazie A dziale XIV – VII poz. 25 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego Nr 7 z dnia 7 lipca 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładzie pracy resortu chemicznego i lekkiego. /świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 30.11.2001 r. k. 37 akt osobowych – w kopercie k. 29, k. 5 oraz k. 3 akt emerytalnych plik I/

W dniu 26 stycznia 2016 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę, wskazując że nie jest członkiem OFE. /wniosek k. 1 – 8 akt emerytalnych plik I/

W dniu 18 lutego 2016 roku wnioskodawca ponownie złożył wniosek o emeryturę, załączając karty wynagrodzeń za lata 1982-1999. /wniosek k. 1 – 8 akt emerytalnych plik I/

S. B. udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych./bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy oraz świadków D. Z., R. P. i P. K..

Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę. Zeznania świadków – bezpośredniego przełożonego wnioskodawcy oraz pracowników zakładu w okresie, w którym wnioskodawca był zatrudniony na analogicznych stanowiskach nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, uzupełniają się z przesłuchaniem wnioskodawcy co do charakteru świadczonej pracy na zajmowanych przez niego stanowiskach, nie są sprzeczne z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów osobowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołania są zasadne.

W myśl art.184 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 roku poz. 887 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z treścią art.184 ust.2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przepis art.27 powołanej ustawy stanowi z kolei, że ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 roku przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 65 lat (dla mężczyzn), oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat (dla mężczyzn).

Stosownie do treści art.32 ust.1 cytowanej ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art.27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust.1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11. 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku – w dniu 20 lutego 2016 roku ukończył 60 rok życia oraz ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że wymieniona w pkt 25 działu XIV praca polegająca na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, jest pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Jedynie pomocnicze znaczenie w tym zakresie stanowi zarządzenie Nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r. (Dz.Urz. Nr 4), w którym w dziale XIV poz. 25 zostały wymienione prace polegające na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie: stanowiska pracy, na których wykonywane są stale i bezpośrednio przy stanowiskach wymienionych w wykazie.

Podkreślenia jednak wymaga, iż obecnie ustalenie pracy w warunkach szczególnych może nastąpić tylko w oparciu rozporządzenie z dnia 7 lutego 1983 roku, a to wymaga jedynie by praca wnioskodawcy w spornym okresie była, w tym wypadku, pracą zakwalifikowaną odpowiednio do prac polegających na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz pracach budowlano-montażowych i budowlano-remontowych na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Ustawodawca celowo bowiem oszczędził od wskazywania konkretnych stanowisk w wykazach prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z uwagi na fakt, iż każdy zakład ma lub mógł mieć inną nomenklaturę tych stanowisk. Podstawowe znaczenie ma zakres obowiązków, a ten niewątpliwie wskazuje na pracę wnioskodawcy w warunkach szczególnych.

Stosownie do § 2 ust.1 cytowanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust.2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84). Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód dokumentów, z zeznań świadków i wnioskodawcy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że skarżący nie udowodnił okresu pracy 15 lat w warunkach szczególnych, gdyż świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 30 listopada 2001 roku dotyczące okresu zatrudnienia od 2 maja 1977 roku do 30 listopada 2001 roku wskazuje stanowisko „ślusarz remontowy”, które nie zostało wymienione w treści powołanego w nim zarządzenia, nieprawidłowo określa charakter wykonywanej pracy zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku (brak działu i pozycji), a przedłożone karty wynagrodzeń nie zawierają danych pozwalających na jednoznaczne stwierdzenie, że praca była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywana w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu wnioskodawca niezbitnie wykazał w przedmiotowym postępowaniu, że w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) od 2 maja 1977 roku do 31 grudnia 1998 roku (wnioskodawca wnosił o uwzględnienie okresu do 30 listopada 2001 roku jednakże z uwagi na fakt, że zgodnie z powołanymi wyżej przepisami praca w szczególnych warunkach winna zostać wykazana na dzień 1 stycznia 1999 roku miarodajną datą graniczną spornego okresu jest data 31 grudnia 1998 roku) na stanowisku ślusarza remontowego wykonywał bieżącą konserwację agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Z analizy zachowanej dokumentacji osobowej i płacowej wnioskodawcy wynika, że w spornym okresie był on zatrudniony na stanowisku ślusarza remontowego początkowo w oddziale Głównego Mechanika, a od dnia 2 stycznia 1978 roku na tym samym stanowisku w oddziale Tkalni.

Świadkowie zgodnie zeznali, że w okresie od 2 maja 1977 roku do 31 grudnia 1998 roku wnioskodawca, będąc zatrudnionym na stanowisku ślusarza remontowego, a następnie pełniąc dodatkowo obowiązki brygadzysty pracował w wydziale produkcyjnym tkalni (a początkowo jak wyżej wspomniano na podstawie dokumentacji w oddziale Głównego Mechanika). Wszyscy zeznający w sprawie świadkowie potwierdzili, że S. B. należał do odrębnej brygady ślusarzy remontowych i konserwatorów maszyn wykonujących bieżące naprawy awarii krosien i pracował w pełnym wymiarze czasu na tkalni., gdzie wykonywał przeglądy techniczne i eksploatacyjne krosien polegających na bieżącej konserwacji tych maszyn, których na hali było około 190 sztuk.

Materiał dowodowy wykazał także, że praca ta odbywała się w olbrzymim hałasie, a wnioskodawca nie zajmował się innymi pracami poza wyżej wymienionymi zwłaszcza regenerowaniem przyniesionych przez ślusarzy remontowych części czy dorabianiem niezbędnych części, co należało do pracowników warsztatu (działu) mechanicznego tj. ślusarzy, tokarzy, frezerów.

Ustalenia Sądu wykazały także, że ubezpieczony bardzo sporadycznie był delegowany do innych prac, jednakże - jak wynika z zeznań bezpośrednio przełożonego wnioskodawcy świadka D. Z. - prace te były wykonywane również w warunkach szczególnych. Pracę tę wykonywał także pełniąc funkcję brygadzysty nie mając do dyspozycji wyodrębnionego żadnego pomieszczenia dla siebie co wprost potwierdzili świadkowie D. Z. i P. K..

Dokumentacja płacowa wnioskodawcy potwierdza także otrzymywanie przez wnioskodawcę dodatku za pracę w warunkach szkodliwych w latach 1987 – 1998, osobowe źródła dowodowe zaś potwierdzają otrzymywanie przez niego mleka.

Uznać zatem należy, że S. B. wykonywał opisane prace w warunkach szkodliwych dla jego zdrowia - w dziale produkcyjnym tkalni, który znajdował się w ruchu ciągłym: w hałasie i zapyleniu, w których jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie, tj. w dziale VII dotyczącym (...) lekkiego określonych w pkt 1 jako 1 obróbka surowców włókienniczych i ich przędzenie.

W ocenie Sądu, w sprawie niniejszej wnioskodawca w sposób niewątpliwy wykazał przed Sądem, że przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Organ rentowy wskazał na braki formalne świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wydanych przez pracodawcę wnioskodawcy. Oczywiście brak odpowiedniego świadectwa pracy jest uchybieniem formalnym, ale Sąd bada rzeczywisty stan sprawy. Zdaniem Sądu zasadnym jest przyjęcie, że pomimo braku powyższych dokumentów S. B. wykazał, że faktycznie wykonywał prace polegające na bieżącej konserwacja agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Reasumując, w ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie z zebranego materiału dowodowego wynika jasno, iż w okresie zatrudnienia S. B. od 2 maja 1977 roku do 31 grudnia 1998 roku w (...) w Ł. wykonywał on stale, a więc w sposób ciągły w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy, prace wymienione w wykazie A dziale XIV poz. 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, polegające na bieżącej konserwacja agregatów i urządzeń oraz pracach budowlano-montażowych i budowlano-remontowych na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Udowodnienie okresu pracy w szczególnych warunkach będącego przedmiotem niniejszego postępowania, tj. 2 maja 1977 roku do 31 grudnia 1998 roku w wymiarze ponad 20 lat pozwoliło ustalić, że wnioskodawca niewątpliwie wykazał co najmniej 15-letni staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Co do osiągnięcia wieku przez wnioskodawcę w toku sądowego postępowania odwoławczego należy podkreślić, iż Sąd dokonuje oceny prawa do emerytury na datę zamknięcia rozprawy i nie ma wątpliwości, iż w tej dacie wnioskodawca spełniał już wymóg ukończenia 60 roku życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżone decyzje i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 20 lutego 2016 roku, tj. od daty powstania prawa do świadczenia, tj. od dnia ukończenia 60 roku życia.

K. P.